

Prefață la versiunea românească	9
Introducere	11
Inceputurile	13
Observații timpurii	13
Reprezentări OZN pe pereții unor biserici din România?	16
Avioane fantomă deasupra României — ianuarie 1913 ..	20
Prima jumătate a secolului XX	21
După 1950	23
Valul OZN din 1968	27
Observațiile se înmulțesc	27
Observațiile din Banat	30
Un avion românesc de pasageri întâlnește un OZN ...	35
Umanoizi în pădurea Hoia-Baciu	36
Emil Barnea fotografiază un OZN	39
Septembrie 1968	42
Anii 1970	46
Ion Hobana ufologul	46
Cercul OZN de la Casa Studenților	47

Valea Popului — septembrie 1972	51
Observații la Vălenii de Munte	53
Mișcarea RUFOR	57
Alte observații	58
O sferă inteligentă și o lună falsă.	61
Farse și dezinformări.	63
Anii 1980	66
Cazul Løvendal–Papae.	66
Un OZN survolează Lacul Morii	68
Fenomen neobișnuit observat pe un radar meteorologic.	71
Observații pe mare.	74
După 1990	78
Munții Retezat — august 1991	78
Cazul familiei Popa	82
Există o bază secretă OZN în Lacul Vidraru?	84
Fenomene meteorologice?	88
Revista RUFOR (1994–1996)	89
OZN-uri la Roșiorii de Vede	93
ASFAN	95
Asociația pentru Studiul Fenomenelor Aerospațiale Neidentificate	95
Caruselul de lumini de la Nănești	97
Lumini stranii la Pupezeni	102
OZN-uri la Aeroportul Internațional București Otopeni	104

Alte cazuri raportate la ASFAN.....	108
Obiecte uitate de vizitatori.....	115
Cazuri militare.....	123
Un OZN într-un poligon de trageri.....	123
Un OZN vizitează un depozit de muniții.....	124
Patru întâlniri OZN ale unui pilot militar.....	127
Doru Davidovici și colegii săi.....	134
Cazul Alexeni, 1984.....	139
Cazul Mihail Kogălniceanu, 1989.....	140
Cazul Buzău, 1992.....	145
Un avion de vânătoare românesc lovit de „OZN-uri”.....	150
Accesul la datele OZN ale aviației din România.....	153
Opiniile unui astronaut român.....	157
Întâlniri apropiate și nepământeni.....	160
Mărturii vechi.....	160
O întâlnire de gradul III în 1939.....	161
Un vizitator în formă de clopot.....	168
Bâlea Lac — septembrie 1978.....	170
O farfurie zburătoare în Munții Ciucaș.....	173
Cazul Chiraleș-Lechința.....	175
Cazul Cerțești — 1996.....	178
Vizite, contacte și răpiri.....	191
Vânăți din cer.....	191
Cazul lui S.C.....	195
Crina C.....	202

Alte cazuri	206
Un experiment genetic cu oameni în negru?	213
Vizitatorii cei înalți	215
Un caz de graviditate cu anomalie temporală?	222
Dimensiunea folclorică.	224
„Zburătorul“	224
Mitul ielelor	227
Două povești cu iele din Transilvania	231
Cercuri magice	233
Fata Pădurii.....	239
Dimensiunea spirituală și religioasă	249
Cazul Vasile Rudan	249
Reîncarnări?	255
Miracole cu Dumnezeu Tatăl	258
Întâlniri cu personaje sacre.....	262
Cazul Cornel Buta	265
Cazul Marius Ghidel	277
Putem avea o explicație?	285
Limitele minții și ale științei	285
Hipercivilizații	290
Prejudecățile ipotezei extraterestre primitive.....	293
Inteligența superioară și noi.....	295
Orbii și elefantul	298
Mulțumiri	300
Principalele surse românești	302

Observații timpurii

Din câte am putut afla, cele mai vechi observații OZN din România sunt menționate în două semnalări din secolul al XVI-lea. Prima este din „Letopisețul Țării Moldovei” scris de Grigore Ureche (1590-1647) și spune că la „văleat 7025 [1517] noiembrie 8, sămn mare s-au arătat pe ceriu, c-au strălucit despre miadzănoapte ca un chip de om, de-au stătut multă vreme și iară s-au ascuns în văzduh”.

Textul a fost menționat de Dalila-Lucia Aramă, paleograf principal la biroul de manuscrise al Bibliotecii Academiei Române în articolul „Să fi fost oare farfurii zburătoare?”, din *Magazin Istoric* 12/1968. Aceasta a fost singura lucrare dedicată OZN-urilor în toată existența acestei publicații.

În același articol, există o mențiune și cu privire la o a doua observație din același secol. Pe data de 15 octombrie 1595, când domnitorul Mihai Viteazul asedia orașul Târgoviște, capitala Țării Românești, temporar ocupată de turci, „s-a arătat deasupra taberei o mare cometă”. După trei zile, turcii au fost învinși și alungați.

Acest eveniment a fost descris în multe surse contemporane. Un ziar din Transilvania scria că apariția „a durat o oră sau un pic mai mult”. Într-un raport în limba italiană, făcut la Praga, pe 14 noiembrie 1595, se menționează că acea „cometă” a fost văzută timp de două ore. Există, de asemenea, o veche gravură germană, tipărită în 1665, despre cazul de la Târgoviște [Fig.1].

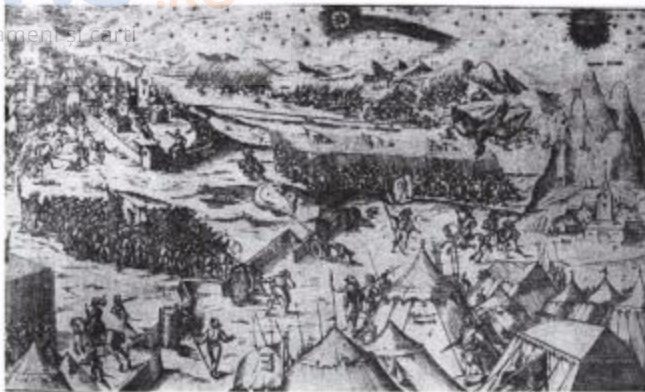

Fig. 1. Cravura germană, tipărită în 1665, ilustrând „cometa” de la asediul Târgoviștei, din 1595.

Deoarece nicio înregistrare astronomică nu menționează vreo cometă pentru această dată și nicio cometă nu se observă doar într-un singur loc și într-o singură zi, observația trebuie să fie acceptată ca neidentificată.

În cartea sa *Extraterestrii în România*, Călin Turcu include peste 60 de observații cerești neobișnuite doar înainte de 1800. Majoritatea lor sunt, probabil, bolizi, ploii de meteori, aurora boreală (?), ca și unele fenomene meteorologice rare. Ele au fost, în mod obișnuit, interpretate ca „semne” cerești privind evenimente care vor veni. Dau mai jos doar câteva exemple:

1657, 2 februarie, în Transilvania: „La 2 februarie s-au văzut pe cer, într-un nor negru, trei stele de foc, luptându-se între ele. Apoi a apărut lângă ele o a patra stea, care de asemenea era în întregime din foc și mult mai mare ca celelalte. Aceasta a durat cam două ceasuri și este un semn prevestitor că vor urma mulți principii și multe domnii” (Kraus, *Cronica Transilvaniei*, p. 197).

1737, 5/6 (16/17) decembrie, noaptea între 20:00 și 02:00, se pare că în Banat: „Când au îmblat (văleatul) 1737, seara după cină, spre ziua lui S(fân)tu Nicolae, s-au arătat un semn

pre cer despre mieznoapte roșu ca sângele și lat și au fost mai 2 ceasuri și s-au despărțit în doao, apoi iar s-au împreunat și s-au așezat iar spre apus". (Această „Insemnare din Brașov” apare pe un manuscris românesc, aflat la Biblioteca Academiei Române, nr. 2342.)

În 1768, pe 5 octombrie: „Mi-au spus dumnilui căpitan Dumitrașcu Potlog, că fiindu la casa dumnilui la Târnauca [în nordul Moldovei, în prezent în Ucraina n.n.], duminică noapte spre luni, la 4 ceasuri di noapte, au văzutu un semnu pi ceri, adică, au văzut o zare ca di focu spre apus pi ceri, și mult au giucat ca pol ciasu, suind și pogorând – iar un nooru diasupra, negru, au potolit ace pară de focu și pi didisuptu s-au făcut zare albă. Spuind aceasta oamenilor, au spus că, fiindu la Godinești la moară și au văzut și ei, dară scaun di focu și cu coroana diasupra, și tot di acelu nooru i-au fost piure”.

„Leat 1793 noemvrie 27, duminică, la 2 pol ceasuri din noapte, s-au cutremurat pământul de trei ori, aflându-mă la masă la Florești [la nord de București n.n.], cu dumnealui sărदारul Constantin Poenaru. Iar a doao zi sara, tot la acea vreme, au făcut minune luna, că într-o jumătate de ceas au fugit pe ceri, de la prânzul mic fiind luna, până au venit la chindie. Și apoi au încetat.”

Prima observație a unui fenomen de tip OZN raportat în mass-media a apărut în ziarul de la Iași *Albina Românească*, nr. 71, din 9 septembrie 1837. În articol se spune: „S-au văzut, din deosebite locuri ale țării de sus, în Moldova, un meteor, sau arătare fizică despre care împărtășim următoarele: ziua a fost senină și căldura până la 24 grade Riomer (la umbră) [30 de grade C] când pe la unsprezece ceasuri (noaptea) s-au văzut chiar deasupra Mănăstirii Neamț un glob luminos de formă sferoidică, lungăreț, în mărime de douăsprezece palme. Acest meteor se cobora în atmosferă în direcție oblică (cheziș) spre apus, încet pe deasupra ogrăzii mănăstirii, luminând toate poienile cu foarte vie și sclipicioasă lucoare și slobozind scânteii care lumina ca ale stelelor căzătoare. Din părțile învecinate cele de aproape, precum Tg. Neamț, să părea cum că

Mănăstirea ar fi arzând. Acest meteor s-au observat și de la Dorohoi la același ceas". A fost, probabil, un bolid.

Mult mai interesantă este o observație făcută în decembrie 1853, în Sibiu: „În data de 20 luna curentă, la ora 9 seara, deasupra Sibiului a fost observat un fenomen aerian. Deasupra orașului se vedea un nor de formă conică, care mișcându-se în jurul axului său s-a deplasat spre S-ta Elisabeta [un sat limitrof]. Această mișcare era însoțită de un zgomot ce era asemănător celui al locomotivei care pornește, alternând intensitatea zgomotului, când mai puternic, când mai slab. În fine, fenomenul a dispărut printr-un mic fulger". Desigur, iarna, apariția unui „nor de formă conică”, producând zgomote, nu este ușor de explicat. Nu pare să fi fost un fenomen meteorologic.

Marele poet și filosof român Lucian Blaga (1895–1961) include în volumul autobiografic „Hronicul și cântecul vârstelor” un caz petrecut în vara anului 1904 în Munții Apuseni: „Într-o noapte, târziu după înalta oră, un țăran sta cu carul său pe câmp. Era treaz, așa se povestea. Dintr-odată el vede o roată de foc coborând din zare peste munții Apuseni. Roata se apropia repede, învârtindu-se. Omul o privea înnebunit. Când fu lângă el, roata de foc se prefăcu în om. Și om cu om se priviră. Lung, fără a-și spune un cuvânt. Vedenia aceasta a dat mult de lucru tălmăcitorilor din sat și măcina mințile”.

Întâmplarea se apropie foarte mult și de experiența prin care a trecut profetul Ezechiel și care este descrisă cu amănunțime în Vechiul Testament.

Reprezentări OZN pe pereții unor biserici din România?

Ca peste tot în lume, mărturiile ale OZN-urilor din vechime se găsesc nu doar în documentele scrise, dar și în picturi, mai ales în biserici, probabil pentru că oamenii obișnuiți interpretau aceste fenomene ca semne divine.

Orașul Târgoviște a fost câteva secole capitala Munteniei. Construcția Bisericii Domnești, cea mai importantă din oraș, a fost terminată în 1583. Tot atunci au fost pictate și frescele din interior, care, până azi, nu au fost repictate, ci doar retușate, acolo unde s-au degradat prea mult, originalul rămânând însă același. Așa cum a semnalat jurnalistul și ufologul Gabriel Tudor, pe zidul dinspre apus al naosului, în fresca înfățișând momentul primirii tablelor legii de către Moise, pe muntele Sinai, se poate observa un personaj de care Biblia nu pomenește: reprezentat ca un înger și aflat între două cercuri concentrice, din care tocmai pare să fi ieșit pentru a urmări scena. Ce pot fi acele două cercuri? În niciun caz nori — reprezentați, în alte picturi din jur cu totul altfel, cu contururi domoale și rotunjite. Nu pot fi nici stele sau luna, deoarece, în aceeași frescă, se vede și soarele, razele căruia sunt figurate proeminent, parcă anume pentru a atrage atenția că scena se petrece în plină zi. Ne întrebăm atunci: să fie cumva cele două cercuri reprezentarea grafică, într-o manieră primitivă, a unui OZN? Un OZN discoidal, înzestrat probabil și cu o cupolă, pe care pictorul anonim, neavând o capacitate prea bună de a reprezenta lucrurile în spațiu, în trei dimensiuni, a înfățișat-o ca un cerc în interiorul altui cerc? Iar tot în această pictură, dar și în altele, de lângă ea, în care scenele redată au loc noaptea, se disting stele stilizate și, într-un caz, și luna. Nu cumva pictorul sau pictorii care au desenat acele fresce au observat cu propriii ochi, ori poate au fost informați despre evoluția unui obiect aerian de origine necunoscută?

Scriitorul și specialistul în mitologii Victor Kernbach (1923–1995), în cartea sa *Enigmele miturilor astrale*, arăta că fresce similare se găseau și în biserici din București, ca Sf. Spiridon (vechi) și Bucur. Din păcate, prima a fost demolată sub regimul comunist. A doua, însă, există și astăzi, și în ea se pot întâlni reprezentări picturale de același tip precum cele aflate la Biserica Domnească din Târgoviște.

Așa cum a notat ufologul Călin Turcu (1942–2006) în cartea sa *Enciclopedia observațiilor OZN în România*. „Pe

zidurile capelei mănăstirii Lainici (jud. Gorj) se poate distinge un desen cu totul diferit de celelalte. Desenul, realizat la începutul secolului al XVII-lea și reprezentând Bunavestire, înfățișează, deasupra arhanghelului Gavril și a Fecioarei Maria, un «vehicul» ceresc de forma unui balon dublu, care în niciun caz nu poate fi un nor. Obiectul zburător se termină cu un tub îngust, deschis, de unde par să țâșnească dâre roșii discontinue, absorbite în urmă de o bandă noroasă tot de culoare roșie*.

Pe zidurile mănăstirii Tutana (jud. Argeș), construită în 1577, este înfățișat un „astronaut”, echipat pentru condițiile unui zbor cosmic. Nu este în niciun caz un personaj pământean. Imagini de genul celor prezentate mai sus nu sunt semnalate doar în România, ci și în alte țări de credință ortodoxă, la mănăstirea Decany, din Kosovo, sau în cazul unor icoane rusești.

Gilli Shechter și Hannan Sabat de la Asociația israeliană de Cercetare pentru extraterestri și OZN-uri au comentat, într-un articol relativ recent, o fotografie a unei picturi murale din Biserica Mănăstirii, aflată nu departe de turnul cu ceas de la Sighișoara [Fig. 2]. Fotografia reprodușă în articol a fost făcută de Cătălina Borta. Sub imagine este scris, în limba germană, un fragment din Psalmul 130: „Să nădăjduiască Israel în Domnul!” Imaginea reprezintă o clădire mare, posibil o biserică, deasupra căreia plutește, ușor oblic, un obiect discoidal de mari dimensiuni, împărțit în (circa 10) sectoare bombate. Din centrul discului se îndreaptă în jos un soi de țepușă scurtă. Deasupra obiectului se află o scurtă coloană luminoasă, în care se văd obiecte greu de identificat.

Nu s-a putut afla nici cine a făcut pictura, nici când. Dar textul nu poate data decât după traducerea și publicarea, de către Luther, în 1534, a Bibliei în limba germană. Autorii articolului mai observă că același disc, plutind oblic, împărțit în sectoare și cu țepușa dedesubt, apare pe o serie de medallii din secolul al XVII-lea, probabil fise, folosite la jocurile de noroc, despre care s-a speculat mai demult că ar putea fi

Fig. 2. Pictura murală în Biserica Mănăstirii din Sighișoara.

imagini ale unor OZN-uri. S-a emis opinia că aceste obiecte reprezintă roata carului descris în viziunea lui Iezechiel, atâta doar că în această viziune se vorbește de patru roți, iar aici este doar una singură și fără car.

O imagine asemănătoare există și în cartea *Prodigiorum Liber*, scrisă de Iulius Obsequens, un istoric roman din secolul al IV-lea. Dar cartea, în care sunt descrise apariții cerești neobișnuite deasupra Romei, a fost tipărită prima dată, cu gravuri adăugate, în 1552. Autorii articolului remarcă și unele diferențe între pictura din Sighișoara și obiectele de pe medaliile; în primul rând, acestea din urmă au, aproape toate, un cerc cu stele pe circumferință, detaliu care lipsește la obiectul înfățișat la Sighișoara.

Avioane fantomă deasupra României — ianuarie 1913

Căutând prin vechi publicații românești din Biblioteca Academiei Române, Ion Hobana a descoperit că, în ianuarie 1913, în spațiul aerian românesc, s-au observat o serie de obiecte zburătoare stranie, toate viu luminate. Martorii oculari au spus că obiectele efectuau viraje ascuțite în aer deasupra localităților survolate, arătând o predilecție pentru cazărmile din Focșani, Iași, Brăila și Târgoviște. Intrușii au fost observați și urmăriți, pe distanțe considerabile, cu „dispozitive optice”. Executând ordinele ministrului de război, soldații au tras salve către ei, toate fără niciun efect.

Data fiind implicarea unor unități militare, Ion Hobana a solicitat Ministerului Apărării Naționale documente de arhivă privind aceste evenimente. I s-au pus la dispoziție nouă rapoarte trimise de Inspectorul General al Jandarmeriei Rurale generalului Alexandru Averescu, șef și al Marelui Stat-Major General. Dacă le adăugăm cele 14 știri din ziare, ne aflăm în posesia a 23 de observații, înregistrate în mai puțin de o lună.

S-a susținut atunci că era vorba de avioane rusești, care ar fi executat misiuni de recunoaștere, dar starea aviației în ianuarie 1913 exclude această interpretare. Observarea aeriană a fortificațiilor și a mișcărilor de trupe se realiza pe atunci, peste tot, exclusiv la lumina zilei, tocmai pentru că aparatele de zbor nu dispuneau de reflectoarele semnalate în mai toate mărturiile civile și militare și, în primul rând, de acumulatele electrice puternice și ușoare. Iar încercarea de a pune toate fenomenele luminoase pe seama unor corpură cerești (precum planeta Venus) este infirmată de orele și direcțiile diferite în care au apărut acestea, ca și de traiectoriile luminilor, care erau incompatibile cu cele ale unui corp ceresc.

Prima jumătate a secolului XX

În prima parte a secolului XX, observațiile au continuat; menționez doar câteva cazuri românești care au avut ecou și în străinătate, pe filiera cărții *UFOs From Behind the Iron Curtain*, scrisă de Ion Hobana și Julien Weverbergh.

Un director de școală născut în 1901 își amintea, în anul 1969, de un eveniment petrecut pe când avea vârsta de 13 sau 14 ani, deci în toamna anului 1914 sau 1915. Se afla, împreună cu familia sa, la masă, în grădină, în satul Bujo-reanca (Dâmbovița), la nord de București, când atenția le-a fost atrasă de un obiect roșiatic, apărut la căderea nopții. Avea mărimea aparentă a unei mingi de fotbal sau a unui cap de om și prezenta un fel de protuberanță ce amintea de un „tub de eșapament”. Se deplasa spre est, cam la 20–25 m deasupra grădinilor. Scotea un fluierat, producea un curent de aer care răsucea vârfurile salcânilor și stejjarilor și lăsa în urmă o jerbă de scânteii strălucitoare lungă de 8–10 m. S-a spus că a fost ca și cum s-ar fi materializat deasupra unei case situate la 800 m de cea a martorilor și apoi s-ar fi dematerializat deasupra alteia.

Acest obiect zburător a reapărut timp de cinci sau șase zile. S-a mai spus că o femeie ar fi fost găsită moartă, cu arsuri pe corp, într-o casă deasupra căreia obiectul a staționat mai mult timp.

Un alt martor, țăranul Ioan Bunescu, i-a povestit lui Ion Hobana, cu următoarele cuvinte, întâmplarea stranie prin care a trecut pe când avea vârsta de 38 de ani: „Într-o noapte din iunie 1926, am plecat cu vitele la Leurda [platou de 400 m înălțime, în apropiere de Colun, comuna Porumbacu de Jos, județul Sibiu]. Găsisem acolo iarbă grasă. Să fi fost puțin după miezul nopții. Deodată, dinspre comuna Cârța, a apărut o lumină, de parcă ar fi stat să răsără luna. Puțin după aceea s-a ivit un glob luminos care venea repede spre Leurda.